

גיאורגיה וארמניה 05-15.2015

אנחנו פה בנסיעה אחרונה
לשמוע סיכום טיול ולטקס פרידה.
לפני עשרה ימים נפגשנו פעם ראשונה
בטרמינל 1 בשדה התעופה.
לגיאורגיה ולארמניה פנינו מועדות
עמוסים בתיקים ובמזוודות.
ואכן, במשך עשרה ימים,
קנינו דעת ורכשנו מושגים חדשים.

בגיאורגיה התפעלנו מנחלים ומאגמים,
אך גם המדבר האלפיני, בארמניה, האיר לנו פנים.
נכנסנו לעשרות כנסיות ומנזרים,
האזנו לעובדות היסטוריות, לאגדות ולסיפורים.
הכרנו את דוד הבנאי ואת תמר המלכה,
את גאורג הקדוש ואת ניניו האמיצה.
שמענו על צידוניה שבגלימת ישו אחזה,
ומרוב התרגשות לבורא החזירה נשמתה.
הארז שצמח על קברה ונגדע,
אינני זוכרת את הסיבה,
שבע שנים באוויר הוא ריחף
וכל הזמן השרף המשיך לטפטף
ורפא אנשים ממחלות עור וכאב
עד שצנח ארצה, עייף.

בארמנייה שמענו על הייק הגיבור,

שבהר אררט מצא לו מסתור.

על גריגוריוס המאיר שהושלך אל הבור,

אך לבסוף הצליח על אויביו לגבור.

התפלאנו למראה צינורות הגז שעוברים

מכפר לכפר וכגדרות בין בתים.

ברכב שטח לכנסייה של גרגטי עלינו,

אבל הקסבגי הסתתר ואותו לא ראינו.

טיפסנו אל ובערי מערות

ששימשו למסתור, למגורים והיו גם מצודות.

התרגשנו בבית הכנסת, ליד ספרי התורה,

ששרדו במקום כבר חמש-מאות שנה.

בארמנייה התאהבנו בבירה – ירוואן,

נהנינו במרכז האומנות קניאן - Khnijan

ובמוזיאון הקולאז'ים של סרגי (פראזנוב), האמן.

ביקור במשפחות ובמופעי פולקלור,

על התרבות המקומית שפכו קצת אור.

בניגוד גמור לכל תרבות, אך בלית ברירה,

פיזרנו צרכינו מאחורי כל שיח ועץ, מבנה או תחנה.

ובל נישכח את ריטואל הקניות

ובפני אילו פיתויים לא יכולנו לעמוד:

צ'וצ'חלה, אגוזים ופרות יבשים,
קוניאק, שוקולד, בגדים וצעצועים,
קולפן-גזר, שטיחון, ומיני תכשיטים,
נעלמו במעמקי מזוודות ותיקים.

זה היה נהדר, זאת הייתה חוויה
ושוש היא באמת האחת והיחידה,
הובילה אותנו בדרכים בבטחה,
צוהר לעולמות אחרים, בפנינו פתחה.
נזכור גם את טמינה וארם לטובה
ומילה טובה לכל אחד מחברי הקבוצה.

אז מה אם הברז התיז לצדדים,
או המים לא הורידו הכול בשירותים
ובחדר אחר היה חום אימים,
את הטיול הזה נזכור לעלמים!!!

רותי אלקבץ

14.7.2015